

HENOLOGIA (gr. *hen* jeden, *logos* słowo), nauka o → jedności; także teoria metafiz. (postać lub część → ontologii), teoria jedynego → bytu (I 2) przeciwstawionego niebytowi lub teoria, że byt jest konstytuowany przez jedność. Twórcą h. był Parmenides, który za pomocą analizy pojęć stworzył teorię racjonalistyczną i monistyczną. Do jej kontynuatorów należeli: Platon, Plotyn, Proklos. W teodycei dowód na istnienie Boga ze stopniowania doskonałości nazywany jest dowodem henologicznym, ponieważ od wielości wznosimy się ku bytowi jednemu (*hen*) pierwotnej jedności.

E. Gilson, *L'être et l'essence*, P 1948, 1981² (*Byt i istota*, Wwa 1963); E.A. Wyller, HWP III 1059; MSTPF 130.

Marian Wnuk

TOWARZYSTWO
NAUKOWE
KATOLICKIEGO
UNIwersytetu
LUBELSKIEGO

ENCYKLOPEDIA

KOMITET HONOROWY

JÓZEF KARDYNAŁ GLEMP
HENRYK KARDYNAŁ GULBINOWICZ
ARCYBISKUP JÓZEF KOWALCZYK
FRANCISZEK KARDYNAŁ MACHARSKI
ARCYBISKUP BOLESŁAW PYLAK

KATOLICKI
UNIwersytet
LUBELSKI

KATOLICKA

Tom VI

GRAAL – IGNORANCJA

pod redakcją

JANA WALKUSZA
– redaktor naczelny

STANISŁAWA JANECKA
– zastępca redaktora naczelnego

STANISŁAWA WIELGUSA
– przewodniczący Redakcji Naczelnej

STANISŁAWA FITY

JERZEGO MISIURKA

MARIANA RUSECKIEGO

ANTONIEGO STĘPNIA

ANZELMA WEISSA

LUBLIN 1993